

Med Vulcans från Tånga, via Norges Fjäll o Fjordar till Ludvika.

3 – 8 juli 2005.

Inte faan fanns det nån bro här i fredags !

Efter lite kaos på utfarten från Vårgårda, va vi då äntligen på väg mot Norge.

- **"Vi", det är förutom mig själv,**
- **"Kapten" Leif Olsson Trelleborg.**
- **"Herr o Fru Gottland" Bengt o Helen Horn Fårösund.**
- **"Frövi-Janne" Jan Jirvelius Frövi.**

Dag 1:

Kom iväg som tidigare bestämts 10:00 på söndag förmiddag 3 juli från ett soligt Tånga Hed och körde 42: an mot Uddevalla, där vi tog ett kort tank o rökstopp. Vi hade stämt träff med Lasse Eklund från Örebro vid Svinesundsbron, så det blev att traska på vidare E6 utan att stanna i onödan.

Lasse va redan på Norska sidan när vi kom fram, men vi fick, med hjälp av Tele Nord, snabbt över honom till rätt sida. Herr o fru Gottland han i alla fall med en tur ut på Gamla bron, och det bestämdes att vi stannar och äter på första bästa ställe vi ser, när vi kommit över.

Vi va nu fem gubbar och en dam, som startade upp våra Vulcans för att köra tillbaks en bit och ta nya bron över till Norge.

Ja, nu va vi då på väg allihop...nä, just ja, en till ska med, "Gnesta", men det blir senare.

Mat, vi måste ha mat. Det började suga efter ett ställe att stanna på, men med den nya bron blev det en ny väg, men inget matställe, så vi knattrade på ända upp till Solli Bru en mil efter Sarpsborg, innan vi såg nån skylt med bestick på.

God mat, dessär o gratiskaffe, besök i "bomberummet" och lite behövlig vila, va vi värda efter timmar i sadeln.

Nu gick det lättare att köra, utan att behöva sitta på spänn o leta efter mathak, så vips va vi framme vid 23:an som tog oss under Oslofjorden över mot Drammen.

Utsiktstornet vid Sätre, blev äntligen bestiget, har passerat där många gånger, men nu blev det av att stanna. Fin utsikt över fjorden, vårt lite skak i benen.

Efter att snackat med en lokal knutte, bar det av vidare genom tunnlar och rondeller, å snart va vi framme vid Hydro i Gullaug för att införskaffa "muggen" som alla måste ha. Det visade sig senare vara onödigt, för det va glest mellan Hydromackarna.

Drammen passerades på hög höjd och innan vi hann blinka va vi i tunnelen som tog oss mot Hokksund och Kongsberg, som va målet för denna dag.

Van som en inbabitant, tog jag alla Vulcans genom byn, över bron vid forsen och den skarpa svängen in på Vinjes Gata, där Bergsmannens vandrарhem står och väntar.

Lika vant checkar jag in resenärerna i sina båsar, för att sedan ta den vanliga ritualen i

Kongsberg. Först en öl på den nyrenoverade silverkrogen.

Här tog "Kapten" fram sin gamla sjömanskista och bjussade besättningen på varsin pils.

Sen över bron och ner på jazzpuben, där vi delade på en Pizza. Det blir inte så stora fester när vi är ute och kör, så det tog inte lång tid innan vi va hemma på rummen, och det började snarkas lite här o där.

Dag 2:

Jag va redan klar med min morgonmåltid, när övriga aktörerna dök upp i frukostrummet.

Bacon, ägg, paté, våffla, sill, sylt, jag kan nog fylla papperet med vad som fans på frukostmenyn.

När vi spiset klart och läppjat på det norska kaffet väckte vi "Gottlands".

"Gottland" hade egen kammare, så dom liksom skulle få lite mer ut av semestern än att bara fara omkring på cykeln.

Idag är det regnställ som gäller, så det bestämdes att vi kör med det på från start.

- Nu börjar ja bli lit svettig.

Det är "Gottland" som tycker att det är lite stressigt när dom andra startar sina bågar, å han inte ens har fått upp regnstället över magen.

- Lugn bara lugn, jag som bas bestämmer när vi kör, säger jag och tycker att det är kanon att nån annan är efter mig, för då blir inte jag så stressad.

Nåväl vi kommer iväg i utsatt tid, och våra maskiner spinner som kattungar som precis har diat färdigt.

Det obligatoriska stoppet vid Heddal är ett måste. Vi smiter in utan att pröjsa den här gången äxå. "Hon" va inte här den här gången, så vi var snart på väg vidare västerut. Det småregnade nästan hela tiden och molnen låg lågt, så det blev inte så många åvafintstopp, den här gången heller.

I "backen" ner till Seljord, tog mina bromsar ett snabbt farväl. Det konstaterades att det va bara plattorna kvar, när vi inspekterade på parkeringen framför kaffestugan.

- Konstigt efter bara femåetthalvtusen, sa jag.

De va nån som ruska på huvet...

Dom har liksom ett annat språk där borta bland bergen, men med lite pekande och andra tecken fick jag låna en telefonkatalog, bara för att konstatera att nu va vi i Norska Telemark och där fans det bara vacker natur, **inga MC-verkstäder.**

Vi fortsätter i småduggandet och passerar skidmuseet i Morgedal, igen, fast jag bestämt att ta det vid nästa tillfälle. Höjdalsmo där vi bunkrade på vårsvängen, likadant. Mjonöi camping med sin bagarstuga blev nästa stopp. "Kapten" visar sin styrka, genom att elegant lyfta upp den starkt lutande 1600:an.

Kaffe och tre stora bullar, som särlagdes till sex stora bullar, satt fint på uteserveringen, visserligen under tak, men ute i alla fall.

Körde en bit till och kom till sista macken före fjället. Bensin och en kort pust innan Vidda"

Hann bara köra upp på Vidda så va det dags,

HAUKELIFJELL, Vågslitunnelen

"Innsnevring, manuell dirigering og nedsatt hastighet til 50 km/t på grunn av sprengningsarbeid. Arbeidet ventes avsluttet i midten av september. Ventetid på inntil 30 min. må påregnes hele døgnet. Billistene oppfordres til å følge hovedvegen", stog det på skylden.

Ja, det va bara att stå där och vänta. Då kom det upp en gutt som kört här förr och sa, att det va bara att köra på, över fjället, för det va bara i tunnel som det va envägskörning. Det va lite smalt på fjällvägen, men det är ju fint att åka där och snart va vi nere på andra sidan. Våldigt mycket snö i år. Nu puttrade vi på i diset och smådugget och va snart nere från fjället.

Låtefossen, stort turiststopp, passerades den här gången, För vi hade ju kört i regn hela dagen så det va inte så intressant att kolla på fossen, som va i sitt esse pga. allt smältvatten. Det va som att köra genom en dusch, å som sagt, vi hade ju redan duschat.

Nu va det Odda som gällde. **In på en verkstad vid infarten, men han bara ruskade på huvet**, men trodde att i Voss kunde det finnas grejer. "Örebro" fick låna verktyg så han kunde dra åt styret som höll på att lossna. Å strax va vi på kajen och fick parkera bågarna, nu skulle vi ha mat. Det blev en kort promenad.

- **Bolag, finns det nåt bolag här**, måste ha en virre till kvällen, sa en av deltagarna.

Vi frågade en dam som kom ut från bokhandeln.

- **Då får dere allt springe fort, för de stenger kl. fire, om kun fem minutter.**

Å jävlar va det bar av. Två fullvuxna grabbar löpte gatlopp i Odda, så folk trodde det va snutjakt, för att en sekund i fyra, med ett ansträngt flin flåsa in på Polet.

- Vilken tur att vi hann, sa vi till damen bak disken.

- **Å, dere har gott om tid, stenger fem på sommeren, svarte damen med ett smil lepperne.**

En flaska visky innhandlades, och vi va snart tillbaka till sällskapet.

Peppes Pizza fick bli vårt matställe i Odda den här gången.

Nu va det inte många mil kvar att köra, vi har bokat hytte i Kinsarvik.

Lofthus är bara ett måste när man kör efter Sörfjorden, men den vägen är bäst i blomningstiden.

Hytta i Kinsarvik har en fin altan där vi njuter några timmar, innan vi drar oss tillbaka för en skön natts vila inför nästa dag. Jag har för mig, att det va nån som tvätta cykeln, innan han somnade in.

Dag 3:

Två mil till Brimnes där färjan tar oss över till Buravik och vidare upp till Voss gick som tåget. På kajen medan vi väntade på avgång, snackade vi ett gäng knuttar som skulle till Bergen, för att ta båt till nån ö ute i Atlanten.

Dom borde nog varit i Bergen redan, men nu va dom bara i Brimsnes, med minst 13 mil kvar att köra, å på dom vägarna.

Färjan kom och vi va äntligen över på andra sidan. Vi såg inte till Bergenfararna nå mer.

Vi började klättra, för att köra vidare till Voss. Här kunde vi kanske ha tur att få tag i bromsbelägg till min båge. Voss by låg en bit från genomfarten, så vi missade den och stannade först vid Hydro nära km. bort, till kamraternas stora jubel. **Nu åkte muggarna fram och det nykokta kaffet lät sig smakas.**

Med skällad tunga försökte jag göra mig förstådd, i telefon, till en gutt på ortens mcbutik. - Tror dessverre att vi ikke har bremsar till en sån maskin, va svaret i röret

Vi fortsätter förbi Tvindefossen, för att så småningom komma fram till en av resans höjdpunkter, www.stalheim.com

Jag har ju, vid två tidigare tillfällen, lovat mig själv att aldrig sätta mina hjul i den backen en gång till, så det passade ju fint att va utan bromsar bak nu. Det va ingen som hånade mig för att jag tog finvägen genom tunneln ner.

Ni skulle se smilet på den "Kaptan" när han stannat, efter att ha mött både bussar och trailers på vägen ner.

Ryktet gick att Kaptan återigen visat musklerna, och en annan kamrat hade vist åxå gjort nåt i backen. **Ett snabbt besök i Gudvangen innan vi far vidare genom bergen till Flåm.**

Vi hade bestämt möte med "Gnesta" vid butikken i Flåm i dag, tisdag, så vi parkerade våra Vulcans på parkeringen och gick för att kika på lyxkryssaren som låg i hamn.

Det välldede ut dollarturister, som skulle släpas runt i bussarna som stod och väntade.

Hann bara beställa kaffe och macka på fiket, så hörde vi smattret från Hondan, å så va hela gänget samlat. Bra tajmat.

Ett tankstopp i Aurland, innan tunneln, sen 24 km. innan vi kommer ut på andra sidan.

Ser nog lite pampigt ut, där vi kör genom dom trånga gatorna i Lærdal.

Runt rondellen och vidare, för att i nästa tunnel möta hela kön från färjan, som ska ta oss över det inre av Sognefjorden.

Som rutinerad Norgefarare ökar jag farten och vi kör ombord sekunderna innan bogvisiret slår ihop med en smäll bakom sista bågen. Vi ser inte skynten av tumlarna, som jag lovat, för jag har sett dom vid en tidigare överfart, nu fanns det knappt maneter i vattnet.

Sogndal kör vi bara igenom, för att ta oss upp till Jostedalsbreen.

Här kostar det även för knuttar att köra, så det blev att hala upp 70 spänn per båge, innan bommen gick upp och vi kunde köra fram mot Bøyumbrem.

Vi svänger ner mot Breen, och stannar på parkeringen, där det står ett annat gäng med knuttar.

Men va i helxxx nu då, det fattas tre bågar. Om en liten stund så puttrar det lite bland buskarna. Det va "Gottland" som kom.

- Naj, jag såg inga, så jag körde ner

- Tänkte att Frövi vet va vi ska, så dom kommer väl.

- Frövi har aldrig varit närmare än fyra mil från Bøyumbrem, sa jag lite tyst, medans vi knallade ner till vattnet för att se om det blev några kalvningar.

Det var vår mästefotograf från Gnesta, som den här gången tog med sig "Frövi" på egna upptåg. Dom hade stannat för att ta en fin bild av Breen, innan dom satt av i sporrsträck, för att hinna ikapp det flyende gänget. Vrooom lät det bara, när dom med i Norge, alldeles för hög fart bläste förbi nedfarten till Breen, där vi andra deltagare i den gemensamma turen gick och väntade.

Ett kort SMS, STANNA I SKEI, fick jag iväg innan vi började jaga ikapp. I tunneln under Jostedalsbreen fick jag ett svarspip från "rymlingarna". **Yes.**

Dom står i Skei och väntar.

Vi sa inget om utbrytningen, för grabbarna såg lite skärrade ut.

- Mötte ni tysken med husvagn?
- Ja, mitt i tunneln, bred shom fan.

Det visade sig, att tysken ade prejat "Gnesta" i diket och ut i terrängen, och så när petat ner "Frövi" samma väg, innan han glatt, som grädde på moset, senare på sin framfart, skrämt upp ett gäng Vulcans i den svarta tunneln under Breen. Tur att inte "Frövi" körde först, va min tanke. (Här kommer en ändring) Efter att sett Frövis konster med sin tunga 1500 på parkeringen vid Smedstadion nu i höst, tror jag att även hann hade klarat luftsprånget ut på åkern.

Nu va vi hungriga efter alla små äventyr, så det bestämdes: Första stället, MAT.

Färdledaren som inte bara hör taskigt, körde förbi den enda krogen i byn, för att ta dom fina milerna genom Våledalen ner till Byrkjelo, där vi till slut fick oss lite god mat. Lasagnen ock Biffsnurrerna smakade förträffligt, och stinna fortsatte vi vår resa mot Vestkapp.

Fyra lyxhytter i Sandane fick bli vårt stopp för dagen. Lyxhytterna låg vackert på den långsträckta sandstranden, med de i bakgrunden, på andra sidan fjorden snötäckta bergen, där solen sakta gled ner bland de blånande fjällen i fjärran. Å där! Där borta, låg Vestkapp, morgondagens mål.

Efter att öppnat luckorna på våra "lyxhytter" och känt på lukten, stärkt sig med någon pils och nån Jäger, va man snabbt nere vid receptionen.

Wilken tur att den söta tjejen som checkat in oss, inte va där.

- Äre din camp, spurte jag mannen bak disken.
- Jo det är nokk så.

- Fint, då ska vi pruta lite på hytterna.

I samma veva befann jag mig själv i butiken, "Frövi" liksom bara försvann, för att senare komma in som en främling, och köpa nära bullar.

- Slog av han 180 NOK, alltid nåt, sa jag till "Frövi" när vi kom ut från butikken och han tordes gå bredvid igen.

Efter en fin kväll på stranden, somnade vi in i lopplådorna, för att nästa morgon vakna till en ny strålande dag.

Dag 4:

En mil, ny färja. Den tar oss nu närmare "Kärringa" Det är toppen på Vestkapp som heter så. Vi kör några mil efter Nordfjorden, för att i Maurstad följa väg 61 mot Åheim.

Det va nog nåt med utsikten, som gjorde att det va bara jag och Lasse som körde fram till Macken, för en kopp kaffe innan vi började körningen ut till Vestkapp.

Va fick man se när vi stod där och väntade? Jo, ett antal knuttar i full färd med att köra ifatt ledarna.

- OK Lasse inget fika, vi får köra ifatt, sa jag och öste på tillbaks och ut mot Vest...

Dom hade upptäckt att vi inte va på samma väg, så desertörerna hade stannat och inväntat vägvisaren.

Det tog en stund innan Lasse kom, av en anledning som vi inte berättar om här, men dom nyinskaffade extralysena pekade åt annat håll nu, än tidigare på resan.

Det va tänkt att köra direkt ut, för att slippa klättra via Selje.

Den väg som det arbetades på förra året, va nu färdig så jag missade, och vips va vi i alla fall på väg mot Selje. Det är en fin väg över fjället till byn så det va ingen fara.

Lite fika på lokalt café, innan vi tog oss över och ner på rätta vägen igen.

Nu va det bara drygt två mil kvar, och snart va vi framme vid "snöret".

"Snöret" det är vägen upp till toppen, som ligger 500m. rätt upp från havet. Här börjar resans andra höjdpunkt

I år va det bättre förhållande, på flera vis. Vägen va skrapad och asfalterad och moln så täta att man slapp se avgrunden. Och inte ett jävla möte med varken hästar eller bilar, tror jag, för vi såg knappt vägen heller.

Väl uppe så lägger "Gottland" till några mil extra på trippmätaren.

Av utsikten från "Kärringa" blev intet, det va bara vitt.

- Man ser ända till Amerika, vid klart väder, sa jag, men det va nog ingen som, trodde på

det.

Efter att vi kollat in Vestkapphuset och köpt bevismärken, rullade vi ner igen, för att så småningom komma tillbaka till macken, där vi startat för ett antal timmar sen.

Det inhandlades div. godis korv å läsk, som njöts i solen bak affären.

Om man inte va helt döv, så hörde man tydligt muttrandet i butikken, av ett biträde som fick ta en extra svabbing av golvet. Nu far vi vidare på 61:an i det yttersta delarna av Norge, med som sagt Amerika på andra sidan vattnet.

Ny färja, bro, färja, bro, Ålesund.

Det va nu dags för både middag och hytte för natten, så det började letas efter skyltar. In här och in där. Det finns inget som är så jobbigt som att leta hytter när man åker båge. Stannar i Sjøholt och frågar.

- En liten bit till och det ligger ett matställe, fick vi ur en fyr som bodde i byn.

- Fan, Biffsnurrer igen, det är visst nån nationalrätt i Norge.

Efter mycken diskussion blev det snurrer.

Ca: fem kilometer från Sjøholt ligger www.fjellstova.no, där det fanns både fin restaurang och fin hytte. Så är det när man kör på känn. Har antecknat i boken, så nästa gång så. Hytta på Fjellstova va kanon. "Gottland" och "Färdledarn" hade egna bås.

Det tvättades cyklar, så gott det nu gick. För nu va vi på fjället, å där va visst alla knott i Norge åxå samlade.

Dag 5:

Vi vaknade så tidigt att värden inte hade fått igång frukosten, så det blev som vanligt kaffe å macka på hytta, innan vi for vidare.

- Det går en väg snabbare till Geiranger, säger jag. (i mitt sista försök att slippa Trollstigen)

Alla ruskar på huvudet, och tittar på mig som om jag vore ...

Kör ner till, å rundar Tresfjorden, följer Romsdalsfjorden in till Åndalsnes.

Stannar vid ESSO och rekar lite.

Eftersom vi är uppe och kör tidigt i dag, så vi får vänta på att dom ska öppna cafèt, så vi får nåt i magen före Trollstigen.

- Vi kör ner till hamnen och hittar nåt ställe, föreslog nån.

- Det fattas en.

- Ok. Vi väntar, sa två av kamraterna.

Vi vänta å vänta, å vänta å vänta, men ingen kom.

- Han är väl och fotar.

- Va lite risig i kistan, säger vår vän fotografen, när han kom ut från macken.

- Trodde att du ...

Vi slöt upp på kajen, där dom andra redan hittat ett fint ställe. Goda mackor till ett gott pris.

Ja, då va det då dags, resans tredje höjdpunkt. Det är bara fem km. upp till Sogge Bru, där man viker av mot "Stigen", sen en bit till genom Isterdalen.

TROLLSTIGEN.

Fan va jobbarbilar, tänker jag för mig, själv där jag kör med darrande ben upp mott parkeringen före "backen".

Ett stort ras förra året, är anledningen till alla stora fordon som trängs på den smala vägen, å för att inte tala om grävmaskinerna, som plockar runt stenar i väggen, där vi snart ska köra.

Å, fy xxx, men jag har ju själv valt ut den här rutten så varsågod och kör.

Det gick över förväntan bra att ta sig upp. Såg till och med att Gnesta hade stannat för att fota, men man vill ju inte vara linslus, så jag låtsades, genom att inte heja, att jag inte la märke till honom.

Uppe på "Stigen" vart det massor med turister, som likt myror tog sig ut till utsiktsplatsen, för att ta nära bilder över det monumentala landskapet och sedan trängas på samma väg tillbaka, för att komma till souvenirkioskernas förmånserbjudanden.

När det shoppats färdigt, far vi genom ett gnistrande vinterlandskap över fjället och ner till Valldal och Linge, där vi färjar för sista gången på denna tur över till Eidsdal och de sista milen till Örneveien, som tar oss ner till Geiranger.

Stannar vid utsikten och kollar in den otroligt vackra vyn som Geiranger bjuder på. Fyra stora fartyg ligger på fjorden, som här uppifrån inte ser så stöddiga ut,

men när man kommer ner.

Väl nere i byn försvinner hela gänget åt spridda håll. Jag själv åker ner på kajen och parkar där jag brukar, sätter mig på uteserveringen och väntar.

Efter en stund kommer det nån mer och efter ytterligare en stund, är vi alla åter samlade. -

Trodde vi skulle tanka, ursäktade sig någon.

- Körde upp till hotellet och vände, kom från en annan.

Jag har sett Geiranger, förr så jag tyckte att det va kul att dom andra åxå fick se lite av byn.

Kaffe och glass beställdes av en trevlig pike, som när vi hade beställt på Norsk, visade sig vara från Sweden. "Frövi" skulle inte ha nån glass.

- Inte till det priset, va hans svar, när vi undrade varför.

Men jag tror det va den trevliga tjejen, som fick han att ändra sig.

Nästan 800 NOK, för sju glass o kaffe.

När vi druckit upp kaffet och nästan skrapat av ytskiktet på glassglasen, blev det spatsertur bland nya souvenirkiosker. Här står det Geiranger, på tockna älgar, av samma sort som fans på Trollstigen.

Vi såg knuttar med både älgar och renhorn, som knutits på cyklarna. Föresten såg jag en svans, på "Kaptens" huvudbonad, som inte satt där från början.

Nu stack "Gnesta" i väg på en fotosafari. Han skulle ta gamla Strynfjällsveijen, men vi andra, som tycker om att rulla på asfalt, följde inte med på hans tur, synd för det är nog en fin sträcka.

Upp från Geiranger, gick som om jag inte gjort annat än åkt på slyngveier, men modet svek, så jag liksom låtsades att jag missade vägen upp till Dalsnibba.

- Vi tar den i höst i samband med Lom, sa jag, när vi stannade och samlade ihop oss inför sista delen ner till byn.

Pollfoss är ett obligatoriskt stopp. Jag hade informerat om ägarinnans regler för bl.a. toabesök, men "Gottland" kan inte ha lyssnat, så han blev inhumant förvisad, och fick åka nödig därifrån.

Innan vi hinner iväg, hörs ett bekant puttrande, jovisst det är "Gnesta" som åter sällar sig till flocken.

Lom ligger kvar där vi lämnat det förra året och vi kör i in på stora parkeringen framför kyrkan. Det va några i skaran som skulle bli kvar över natten, så vi skulle börja med att fixa rum åt dom.

- Vi går över bron så ligger receptionen där, det va jag som tror att jag har koll på allt. På sommaren är receptionen längst bort på campen, så det blev att promenera bort och boka.

Stugan va fixad och eftersom Jag, "Frövi" o Lasse skulle vidare, så blev det en snabb avskedsmiddag på Nordals. Vi hade lite pengar kvar i clubkassan, det räckte till två stora pizzor, plus en Cola, till färdledaren.

Efter ett ömt farväl och vi ses, körde vi vidare ner Ottadalen och snart såg vi Gudbrandsdalens smala avslut, med Rondanemassivet i bakgrunden.

Nu va det bara tre bågar som susade fram genom dalen, så det va lättare att ta sig förbi i trafiken och det stog inte på förns vi, med några korta stopp, för att räta till packningen, å nåra sug på pipan, va nere i Lillehammer.

Korv kaffe och en behövlig vila av de bakre delarna, fick bli sommarens Lillehammerbesök. Det började bli dags att leta nåt sovställe, så vi tog gamleveien efter Mjösa ner mot Hamar. Napp på andra campen och vi satt snart på altan med en öl och den sista Jägern, för denna resa.

Dag 6:

Kojan va redan betald, så det va bara att dra iväg när vi vaknat.

Nu vare Ludvikaträffen som gällde, men för den skull så skulle vi inte forcera.

Körde ner till Biri på gamla vägen, innan vi kom ut på E6an igen.

Vidare över Mjösa och strax va det dags att ta av 6:an och vidare mot Sweden via Elverum och Trysil.

Ett stopp på Hydro höll på att gå riktigt åt helvxx. Mitt i avfarten kom infarten till macken.

Bromsarna på en Vulcan är suveräna men, jag tror att farten va dåligt anpassad, för både jag och "Frövi" for vidare upp på retardationssträckan mot centrum. Det blev några meter att backa, tur att det inte lutade mot. Lasse stod redan vid tappen och mumsade, när vi pustande kom på plats. Kaffe och korv i vanlig ordning sen iväg igen.

Kort stopp vid Julnissebutiken för inköp av souvenirer från utlandet. LUKKET, öppnar 10:00.
"Frövi" hann ta några snabba sug på snuggan, innan vi for vidare dom innihelxx långa 7 milen till Trysil, där två älgar inköptes.
Dom här stog det Norge på, men dom förde tankarna till de som fanns uppe i fjällvärden, jaja, dom kanske kommer från samma kull.

Janne, "HD-åkarn" hade signalerat att han skulle åka upp och möta oss i Tandådalen.

Vi hade bestämt att ses 12:00 vid Texaco, och när vi 12:01 kom fram, satt det en kille på en av badtunnorna. Det va den gamle ärrade, numera pensionerade stridspiloten, som satt och sörplade på lita fesjummet kaffe.

Han sa inte det, men jag tror att han hade packat dan före, för det va i alla fall en trettifem mil att köra upp till Tandådalen.

- Halllo grabbar, ni håller tiden, skare va en mugg? Hörde man, när hjälmen och pluttarna kommit av.

Vi slog en signal till "Raggarn" som ligger på "Norrländ" med sin tradare.

- Fan, varä han som satt på tunnan, såg en svart HD, men va fan, vem kunde ana.

Det bestämdes att vi skulle ses i Evertsberg å käka tillsammans.

Nu skildes vi från Örebro-Lasse, han tog av vid Lindvallen för att träffa några jobbkompisar.

Evertsberg va en höjdare. Buffé för en halv hundring, inkl. kaffe o kaka, skönt att va i Sweden igen, även om inte jag tycker, som dom flesta andra, att Norge är så xxx dyrt. Mörka moln på himmelen när vi far från Everts, men va fan, nu va vi på väg till Rävsnäs och Ludvikaträffen, så låt det regna.

Kom inte många droppar, och snart va vi framme för ett kort stopp hos mina barnbarn, med föräldrar i Mora. Knoddarna va inte hemma, så "älgarna" lämnades till deras päron. Med en kall äkta Carlsberg i bagaget, körde vi via Sollerön, ner västsidan av Siljan till Leksand, ett kort stopp vid www.nize.se Insjön, fans inga bromsar där heller.

Via Borlänge tog vi oss nu ner till Ludvika, där vi skildes från Janne och tog dom sista km. fram till träffplatsen i Rävsnäs... VRS Ludvikaträffen. I år hade jag beställt rum.

Ja, det va den sommarresan det.

Tack:

Helen o Bengt

Leif Olsson

Jan Jirvelius

Lars Eklund

Anders Lövström

för trevligt sällskap till Norge.

Jag ser fram mot, att ni är med på nåt av nästa års äventyr.

PållePe